

	Gældende stempel, inkl. den midlertidige fordobling.	Gældende tinglysn. (registr.)-afgift	Forslaget
Lejekontrakter om ejendomme og lokaler, lejligheder m. v.	1 pct. af årslejen hvis normalt opsigelsesvarsel stigende til 3 pct. hvis uopsigelig i mere end 20 år.	0,1 pct. men tinglyses normalt ikke.	0,75 pct. for boliglejemaal 1,5 pct. for erhvervslejemaal.
Købekontrakter om løsøre	0,4 pro mille af købesummen.	tinglyses ikke.	1 pro mille.
Aktier m. v.	2 pct. af pålydende.	tinglyses ikke.	2 pct.
Veksler	1 kr. pr. 1000 kr. pålydende.	tinglyses ikke.	75 øre.
Livsforsikringspolicer	0,5 pro mille af forsikringssummen.	tinglyses ikke.	0,3 pro mille.
Skadeforsikringspolicer.	0,07 pro mille af forsikringssummen eller 16 pct. af årspræmien.	tinglyses ikke.	0,05 pro mille. 12 pct.

5. Stempel fritagelser.

Både i den gældende stempellov og i en lang række andre love — især sådanne som omhandler støtteforanstaltninger — findes bestemmelser om fritagelse for stempel- og tinglysningsafgift af visse nærmere angivne dokumenter.

En del af disse fritagelsesbestemmelser vil blive overflødige ved nærværende forslags gennemførelse, idet stempelpligten efter forslaget er betydeligt mindre vidtgående end efter den gældende lov, jfr. herom foran afsnit 3. Selv med de foreslåede begrænsninger i stempelpligtens område vil der imidlertid findes et stort antal fritagelsesregler, som der må tages stilling til, ligesom der i de senere år fra mange forskellige sider er fremsat ønsker om nye særlige stempelbegunstigelser, som også er indgået i overvejelserne ved forslagets udarbejdelse.

I overensstemmelse med den af stempel lovudvalget afgivne indstilling (jfr. betænkningen side 11-12 og 14) har man i forslaget tilstræbt at begrænse omfanget af disse særbegunstigelser mest muligt. Begrundelsen herfor har flere led:

For det første har det i praksis vist sig, at de afgiftsbegunstigelser, som er optaget i mange forskellige love, ikke sjældent giver anledning til vanskelige fortolkningstvivil — det kan f. eks. ofte være svært at afgøre, om et givet dokument er udstedt „i anledning af“ en disposition, som den pågældende lov giver støtte til. De mange afgiftsbegunstigelser har, selv i tilfælde hvor der ikke er fortolkningstvivil, medført et uforholdsmæssigt stort administrativt arbejde for stempelmyndighe-

derne og for de anholdelsespligtige myndigheder, navnlig tinglysningsdommerne, der for hvert dokument, som indleveres til lysning under angivelse af, at det er afgiftsfrit, må forvisse sig om rigtigheden af denne angivelse.

For det andet er sådanne særbegunstigelser på stempelafgiftens område behæftet med den ulempe, at det meget ofte er vanskeligt eller umuligt at skønne over, hvor stort et afgiftsbeløb, der knytter sig til den pågældende begunstigelse eller — sagt med andre ord — hvor stor den samlede støtte i virkeligheden er, som staten yder gennem afgiftsbegunstigelsen.

For det tredje vil en statsstøtte i form af en afgiftsbegunstigelse i mange tilfælde virke ret vilkårlig, idet størrelsen af de beløb, som staten på denne måde giver afkald på, i hvert enkelt tilfælde er afhængig, ikke af det konkrete behov for støtte, men af, om der skal udstedes dokumenter, og om disse — hvis de ikke var afgiftsfri — skulle stemples med ubetydelige beløb eller med beløb, der måtte karakteriseres som byrdefulde.

De anførte betragtninger må føre til det resultat, at ønskelige støtteforanstaltninger fra statens side til visse erhverv eller visse former for virksomhed bør gives direkte som garanti, lån eller tilskud, medens de dokumenter, som pågældende erhverv eller virksomhed må udstede, stemples efter de almindelige regler. I overensstemmelse hermed er der i forslagets § 89, stk. 3, optaget en bestemmelse, hvorefter alle stempelbegunstigelser (bortset fra de i bestemmelsen opregnede) skal bortfalde, men for